

Tyrii in pelagus projectos suffocant. Post dies septem à flagitio Tyrum Alexander toto exercitu circumdedit, intendens in exitum perfidorum & urbis clarissimæ exterminium; ann. 3. regni & ætatis 23. Summis difficultatibus conatus repellatur; ita ut ab obsessis riderentur Alexandri, & machinæ & minæ: maximè civitatis situ & munitionibus, adstantibus simul legatis Carthaginensibus, qui venerant celebrare annua sacra Astartæ sive Urania, Deæ Phœnicæ, cujus imaginem illinc Byrsam Dido cum sacris advexerat. Legati ergo hortari Tyrios cœperunt, ut obsidionem forti animo repellerent; quippe in conflictum vel assultum brevi ex Carthagine auxilia ventura. Curt. 4. cap. 2. & Joann. Freinshem. hic. In Syriam proficiscitur, ubi obvius cum infulis (ait Justin. Histor. 11.) multos Orientis Reges habuit. Tyriorum civitas cum coronam auream magni ponderis per legatos in titulum gratificationis Alexandro misisset; grate munere accepto, Tyrum se ire velle, ad vota Herculi reddenda, dixit. Legati cum rectius id eum in Tyro vetere & antiquiore templo facturum, dicerent, detrectantes ejus introitum; ita exarsit, ut urbi excidium minaretur: confestimque exercitum insula applicuit. Ferè eadem apud Curtium, quò dudum. Diebus distinctis signatur ab AA. initium obsidionis; signamusque uti invenimus sine crisi, quippe haud eximij momenti. Adis, 20. Januar. n. 6. & 30. Februar. à num. 8.

32 Tandem tandem post menses septem expugnata Tyrus est, ut videbimus, 30. Septembr. cujus excidij portenta, præter signatum à Diodor. Sicul. 17. Biblioth. à n. 583. refert Curt. d. in Urbe cum ferrum ad arma inferretur fornacibus, ex ipsis flammis rivos sanguinis extitisse. Etiam inter Macedonas ex fracto pane guttas sanguinis apparuisse: quod in bonum omen interpretatus est aruspex Aristander; eò quòd non ab exteriori sed ab interiore parte panis sanguis manarit. Ita interpretatus est insomnium tunc Alexandri, in quo vidit Satyrum alludentem sibi, & post multos flexus & ambages fugientem, tandem apprehendisse. Narranti Alexandro, Aristander respondit: Post aliquantulum laborem, Tyrum in ejus potestatem venturam. Plutarch. in Alexandr. Artemidor. 4. cap. 26. Acrius illum in subjugationem urbis stimulavit; quod refert Arrianus, lib. 2. scilicet, Herculem (qui Tyri maximè cultus) per noctem, quæ obsidionem præcessit, dextram porrexisse, & introduxisse in urbem. Id Alexander ob-

Astartæ Uraniaque sacra.

Prognostica in Tyri expugnationem.

sessis significavit; cum scisset, ejus caduceatores contra Gentium jura, occisos fuisse. se verò ut id faceret, etiam oraculo monitum. Curt. d. Alia alibi.

DIES VII. MARTIJ.

GRad. 17. Piscium, in quo statio Non. 28. Lunæ, dicta secunda Geminationo, quæ est statio inundationum. R. Avenar & Kirch. 2. Oedip. Copt. class. 7. cap. 10. Equus oritur maritimo. Columel. Marina aves apparere incipiunt (id est, hirundines) & cum Septentrionibus Aquilo stat. Equus occidit. Postremum coxa Leonis manè occidit. Junctin. K. A. Ann. 44. ante Christum hac in die eclipsis Solis centralis, sicut ann. sequenti die 21. Augusti, partiale deliquium Lunæ. Blanchin. in Prolegom. in Vir. Pontific. Tom. 2. sub hoc gradu qui nati, musci erunt. Si Mars radiarit, laqueo se suspendent. Jul. Firmic. Principium Veris. Sol Piscium dimidium obtinet. Ptol. De his omnibus egimus dieb. præced. De Pegasi ortu Ovid. v. 443.

Jamque ubi cœruleum variabunt sidera cœlum; Suspice, Gorgonei colla videbis Equi. Vir in aqua se mergens: indicat soliditatem. Sphær. Arab. Jacob obiit juxta Torniell. ann. 2345. n. 1. propemodum desinente. Fallitur. Vid. 19. Octobr. n. 1.

2 Ægypto infligitur plaga octava locustarum. Exod. 10. à 13. Peter. disputat. 12. n. 69. Ann. sequent. oblatio Elisama pro tribu Ephraim in erectione ac dedicatione Tabernaculi, eisdem muneribus ac cæteri tribuum Principes. Numer. 7. 48. Anno quadragesimo ab exitu juxta Talmud, Josue repletur spiritu Domini, eò quòd post triduum ingressurus cum toto Dei populo in terram Chanaan. Vid. Serar. in Josue 9. quæst. 14. & quæ pridè diximus, num. 1. & 6. Febr. Filij Israël profectò hac die egressi de Setim, factà promulgatione accipiendi cibaria in triduum, ut commodè Jordanem transeant, & juxta flumen castrametentur: etiamque præcipitur à Josue, tribus ultra Jordanem à terra promissa, procedere cum reliquo Israël lectis militibus, ut suam quæque sicut illæ acceperant cis Jordanem, obtineat possessionem. Haye in Chron. sacr. Serar. in Josue, 2. quæst. 5. & in 6. quæst. 31. & Seder-Ol. cap. 10. Dum dicuntur cibaria præparari, haud intelligendum eò quòd jam defecisset Manna à morte Moysis, uti dicunt Rabbini, videbimusque d. 10. n. 3. Unde ut effugium habeant, cum constet d. 15. defec-

Non.

Ovid.

Mors Jacob.

Plaga 8.

Josue spiritum fortitudinis ornatur.

Promulgatio abitus ad Jordanem.

cisse; dicitur à Seder-Ol. loc. cit. secum à 7. Februar. asportasse Manna. Præmittunt Manna, nisi ad Sabbatum feria 6. servari non posse: igitur exiguo radio Solis liquefiebat, qui in crastinum existeret. Exod. 16. 19. & Sapient. 16. 27. Comineatus præparari jubetur ex alijs cibis, quos quasi oblonium adhibebant Manna quasi pani; ut patet Deuter. 2. 6. 28. & cap. 29. 6. Occurrit Antilogia. Hic cap. 3. 2. dicitur, quòd venientes ad Jordanem, morati sunt ibi per tres dies. Ibid. cap. 2. 22. præmittitur, exploratores Jericho, postquam illinc exierunt, mansisse in montanis etiam diebus tribus. Antequàm hos misisset, præparare jussit populum cibaria, quoniam post diem tertium transire erant Jordanem: cap. 1. 11. Quomodo post diem tertium; si ad minus, ex quo dixit, seni dies intercesserunt? Aptantur cuncta usitata in sacris hysteriologiâ. Tres qui diversi nominantur dies, ijdem sunt. Misit Josue exploratores, tunc etiam jussit paratis cunctis, moveri castra in Jordanem, qui propè erat. Mansit ibi Josue per tres dies, in quibus etiam in montanis laquerent exploratores; post quos die 10. cum Arca Israëlita transierunt Jordanem, ut prædixerat Josue. Tres ergo dies qui dicuntur ad Jordanem, debent intelligi de fine trium dierum. Unde Hebr. non dicit: Morati sunt ibi per tres dies; sed dormierunt ibi. Et Maluend. Pernoctarunt ibi, antequàm transirent: & fuit de extremitate trium dierum. Anno 27. Principatus Josue, cum jam esset Arca translata in Silontem, ac Levitis signata habitacula, terra sine hoste, & Princeps in domo sua juxta Rabb. Abrah. in Histor. Cabal. die 7. Nisan, prima habita Synodus: de qua Genebrard. Chronolog. Ann. 2709. inquit: Prima Synodus in Sichein, Eleazar Pontifice, Josue Judice, Senioribus assidentibus; de prohibenda societate cum Gentibus, auferendis Dijs alienis, & sepeliendis ossibus Josue. Probabile est, in ea, legem ore traditam, sive Cabalam Senioribus fuisse commissam, quam per ordinem prophetis traderent; ut referunt Hebrai in PirKe Aboth. Vid. Joseph. 4. Antiq. cap. 7. Post Josue fœdus inire cum Domino fecit populum, ut semper sub lege viveret; de quo 6. Maij, n. 2.

3 Hoc in die stillat Ezechiel contra Regem Ægypti, ita ut per Nabuchum Magnum omnes regni urbes vastentur. Ezech. 30. à 20. Etiam hodie præcipitur à Domino, quòd post captivitatem Babylonicam, in templo futuro fiat sacrificium quotannis pro Sacerdotis macula, sed maculæ nescij. Ibid. 45. à 20. Adi Sanctium hic num. 56. Nonnulli, & Tom. I. Ephemer.

Antilogia.

Prima Synodus Synagoge.

In qua tradita Cabala.

Legitur liber Baruch.

approbante Maldonato in Baruch. 1. 2. hodie atruunt, librum Jeremiæ, quamvis nomine Baruch, ab hoc lectum Jechoniæ & alijs captivis in Babylonia; unde ante excidium Hierosolymitanum missa ab ipsis vas argentea. Sed vide 10. Maij. 6. & 7. Jun. 7. Liber ergo lectus vel post captam urbem, ut viderent implera, quæ Jeremias prædixerat futura; vel pridem, antequàm venirent, ut scirent Babylone, quodnam fatum maneret habitantes Hierosolymis. Dictavit Jeremias, Baruch scripsit, tult, cum perrexit comes fratris Saraïæ, in profectioe ad Nabuchum, quam fecit Sedecias anno quarto à Jechoniæ captivitate. Unde cum Jeremias dedisset Saraïæ librum de Babylonis exterminio, summergendum in Euphrate; Jerem. 51. à 59. ita Baruch dedit librum alterum de excidio Jerusalem, legendum inter captivos, ut cognoscerent, melioris sortis esse, quàm habitantes in urbe, ut descripsit Ezechiel, à cap. 4. Plorarunt audientes, & ut placaretur Deus miserunt vas argentea, pecuniâ à Babylonio redempta, simulque summam, ex qua emerentur ad sacrificia necessaria. Quapropter cum reverteretur Sedecias in Jerusalem (quò pervenit 9. Maij) captivi cum muneribus, per ipsum Baruchum remisissent exemplar libri ad illos missi à Jeremia, ut legeretur in diebus solemnibus coram Sacerdotibus, Principibus & populo, ut Dei indignationem lachrymis averterent; ne viderentur urbe vastata, & incenso templo, in graviore erumna, quàm ipsi patiebantur in Babylonia. Baruch. d. v. 14. Post sex annos, ante quatuor menses vastationis Jerusalem, confirmatur propheta de Ægypti desolatione per Chaldaeorum exercitum. Ezech. 30. à 20. & Seder-Olam, cap. 26.

4 Postquam Antiochus Magnus cum cæteris civitatibus Phœnicæ & Cœlesyriæ, subjecit quasi in transcurso Judæam, ut diximus die 2. n. 4. (Nonnulli Historici in annum sequentem, quia necdum fato functus fuerat Philopator, protrahunt pugnam. Briet. asserit post annos octo: Ann. 3843. & 3851. & Torniell. 3850. n. 7.) vicit Scopam Etolum præfectum copiarum Regis Ægypti. Reuclin. Victoriæ meminit Hieronym. in Daniel. 11. 15. Scopam Ducem Ptolemæi, juxta Fontes Jordanis into certamine fugavit; & cum decem millibus armatorum obsedit clausum in Sidone, ad quem liberandum misit Ptolemæus Duces inultos; sed obsidionem solvere non potuit, donec fame superatus Scopas, nudus cum socijs demissus est. Josephus autem, 12. Antiquitatum, cap. 3. hanc Antiochi audaciam tribuit morti Philopator.

Munera missa à captivis Hierosolymitanis.

Per Baruchum.

Exemplar libri lucrum in Jerusalem.

Antiochus Magnus vicit Scopam præfectum Ægypti.